

Der er brug for at ændre meget væsentligt ved arbejdsmarkedspolitikken, og det sker ikke med de her forslag.

Når det er sagt, må vi også sige, at de foreslåede ændringer på nogle punkter retter op på nogle af de mere groteske udslag af aktiveringscirkuset.

Vi hilser det velkomment, at aktiveringspligten for de 58- og 59-årige fjernes, da den som oftest virker som en raffineret måde at genere ældre arbejdsløse på, inden de kan få adgang til at nyde deres efterløn – i den udstrækning efterløn er til at nyde. Og forslagene om at afskaffe 4-ugers-reglen og om, at pligten til supplerende tilbud kan komme til at gælde folk med under 20 timers ordinært arbejde, er forbedringer i forhold til de nuværende regler.

Det samme kan måske blive resultatet af forsøgene med at strække aktiveringsindsatsen ud til at gælde hele ydelsesperioden, men her vil vi nu godt se, hvordan de her forsøg kommer til at virke i praksis.

Indførelsen af virksomhedspraktik kan muligvis medvirke til, at flere arbejdsløse kan få job på ordinære vilkår, og det hilser vi selvfølgelig velkomment. Men vi er også opmærksomme på, at lovforslaget lægger en begrænsning på virksomhedernes mulighed for at misbruge ordningen til at få udført kortvarige, sæsonprægede arbejdsopgaver; det er en vigtig ting. Alligevel vil vi påpege, at betingelserne for at begrænse misbrug kunne være strammet betydeligt op, f.eks. ved, at virksomhederne pålægges at betale praktikydelsen, hvis de ikke tilbyder ordinært arbejde efter afslutningen af praktikperioden.

Med hensyn til det sidste element i forslaget til lovændring, sammenlægningen af offentlig jobtræning og puljeforb, er der vel kun at sige, at en oprydning i aktiveringsjunglen aldrig kan skade. Faktisk må man sige, at netop indførelsen af puljeforb hører til de dele af arbejdsmarkedspolitikken, hvor offentlige arbejdsgivere har fået mulighed for at erstatte ordinære stillinger med uordinære.

Det samlede forslag indeholder altså en række småforbedringer, som vi kun kan støtte.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at vi vil fastholde vores indædte modstand mod den samlede arbejdsmarkedspolitik, som den kom til udtryk i den såkaldte 3. fase: en politik, som går ud fra, at arbejdsløse er en særlig form for mennesker, som skal piskes til at arbejde for at gøre sig fortjent til den alt for lave understøttelse, en

politik, hvor der bruges milliarder af kroner på at holde folk uden for det ordinære arbejdsmarked på trods af de mange uløste opgaver inden for f.eks. den offentlige service, og en politik, der bygger en mur imellem dem i ordinært arbejde med overenskomstmæssige arbejdsforhold og så de aktiverede, der tvinges ud i situationer, hvor de kommer til at virke som en trusel mod de overenskomstmæssige forhold.

Vi glæder os til, at regeringen tager skridtet fuldt ud væk fra tvangsaktiveringstvangstanken og hen mod uddannelse og rigtige job til alle, men jeg er fuldt ud klar over, at noget sådant kun kan ske i samarbejde med venstrefløj, og det er jo altså ikke det, der sker her.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg kan jo lige så godt indrømme, at det her er et lovforslag, som vi er rigtig glade for. Vi er rigtig glade for de tiltag, der er heri, og vi er ikke mindst rigtig glade for, at ministeren og regeringspartierne har benyttet sig af retten til at blive klogere.

Man skal selvfølgelig ikke harcelere over folk, der er blevet kloge, men jeg kan tydeligt huske ministerens ansigtsudtryk og tonefald, da et medlem af Arbejdsmarkedsudvalget før sommerferien kom til at bruge udtrykket »meningsløs aktivering«. Det var en ganske forfærdelig modtagelse, det indlæg fik hos ministeren. Men der er sket noget i mellemtiden, og det er rigtig glædeligt, for man skal jo ikke i al evighed lukke øjnene for, hvordan verden ser ud, når den er helt forkert. Og der har været tale om meget meningsløs aktivering, og måske har den dér meget hektiske aktivering, man skulle gennemføre for at leve op til kravene i arbejdsmarkedsreformen, været med til at forringe aktiveringen for dem, hvor det kunne nytte at få den rigtige aktivering.

Det første tiltag her er fleksibilitet i aktiveringsindsatsen over for de ledige på 58-59 år: Det er bestemt ikke fra Kristeligt Folkepartis side meningen med at bidrage til dét, at vi vil tilskynde til fremrykning af tilbagetrækningsalderen fra arbejdsmarkedet, absolut ikke. Vi håber, at der fremover vil være brug for folk, sådan at de også får lyst til at være på arbejdsmarkedet, men vi må erkende, at der er nogle i den aldersgruppe dér, som er blevet trukket igennem en meningsløs aktivering og en umenneskelig aktivering, en ydmygende aktivering, som selvfølgelig også har omkostninger til følge for det offentlige.